

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713218135
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8713218135.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Branislava Brezu v spore žalobcu: X. Q., K.. XX.XX.XXXX, I. O. Y. XXXX/XX, XXX XX V., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Budzíková & JUDr. Dachová, s.r.o., so sídlom Nám. sv. Egídia 41/95, 058 01 Poprad, IČO: 47 257 113, proti žalovanému: AUTOKLUB, a.s., so sídlom Teplická cesta 1, 058 01 Poprad, zastúpený Mgr. Marošom Ježíkom, advokátom so sídlom Okružná 871/65, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 37 877 291, o zaplatenie 200,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 10C/1/2014-129 zo dňa 13.2.2019 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok.

II. Priznáva sa žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej súd prvej inštancie) rozhodol takto, cit.:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 200 eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 7.12.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanému s tým, že o tejto náhrade bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré vydá súdny úradník.“

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil podľa § 517, § 598 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/05, § 18 ods. 6 a ods. 7 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v čase od 10.6.2013 do 31.1.2014.

3. V odôvodnení okrem iného uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 200,- eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 7.12.2013 do zaplatenia (ďalej žalovaná istina spolu s úrokom z omeškania) z dôvodu, že ako vlastník motorového vozidla značky I. U. X,X, na ktorom mu dňa XX.X.XXXX vznikla škodová udalosť, po obhliadke vozidla v súvislosti s havarijným poistením spoločnosti Kooperativa poisťovňa, a.s., dňa 22.7.2013 bolo pracovníkom spoločnosti Slovexperta, s.r.o. zistené poškodenie pravého vonkajšieho prahu, ako aj plastového krytu pravého prahu s tým, že je potrebná ich výmena. Opravou svojho motorového vozidla poveril žalovaného dňa 5.8.2013, ktorý za vykonané práce a použitý materiál vyfakturoval faktúrou č. R. XXXXXX zo dňa 15.8.2013 sumu 1.069,30 eura, z ktorej časť v rozsahu 165,97 eura bola uhradená zo spoluúčasti žalobcu a v rozsahu 258,35 eura poistným plnením Kooperativa poisťovňa, a.s. Dňa 29.10.2013 žalobca reklamoval u žalovaného nevykonané práce podľa tejto faktúry a žiadal upraviť výšku plnenia za neprevedené práce. Žalovaný považoval reklamáciu za

neopodstatnenú. Bez poučenia žalovaného požiadal znalca H.. Y. Y. o posúdenie skutočného rozsahu opravy poškodenia jeho vozidla. V znaleckom posudku č. XXX/XXXX znalec uviedol, že z technického hľadiska nie je žalovaným vystavená faktúra v súlade s vykonanou opravou na vozidle žalobcu, kde pravý prah vozidla bol vzhľadom k nameraným hrúbkam laku na uvedenom diele opravovaný a nie menený za nový. V súlade s vykonanou opravou neboli vykonané všetky vyfakturované pracovné úkony. Primerané náklady na opravu poškodenia pravého prahu dverí sú vzhľadom na rozsah vykonaných opráv nižšie a s najväčšou pravdepodobnosťou sú v súlade s výpočtom Slovexperty, s.r.o. uvedenom v oznámení o poistnom plnení Kooperativa poisťovňa, a.s. z 26.8.2013.

Za vypracovanie tohto znaleckého posudku si znalec uplatnil náhradu znalečného vo výške 200,- eur faktúrou č. XX/XXXX z 8.11.2013, ktorú žalobca uhradil na základe príjmového pokladničného dokladu dňa 14.11.2013.

Na základe znaleckého posudku žalobca opätovne dňa 22.11.2013 reklamoval vadu spočívajúcu v úprave fakturovanej sumy na sumu 424,32 eura a uplatnil si aj sumu 200,- eur ako náklady so znova uplatnením reklamácie. Žalovanému predložil znalecký posudok aj faktúru za jeho vypracovanie.

Tvrdenia znalca potvrdil aj svedok W. S., pracovník Kooperativa poisťovňa, a.s., aj svedok H.. X. Q..

Na tamajšom súde v konaní pod sp.zn. 7C/15/2015 sa AUTOKLUB, a.s., Poprad terajší žalovaný v pozícii žalobcu domáha od X. Q. (terajší žalobca) úhrady sumy 810,95 eura s príslušenstvom ako nedoplatku na faktúre R. XXXXXX, pričom vec doposiaľ nie je právoplatne ukončená.

Zodpovednosť žalovaného za vady v zmysle § 598 Občianskeho zákonníka zatiaľ preukázaná nebola. V predmetnej právnej veci však predmetom konania nie je nárok z titulu zodpovednosti žalovaného za vady opravy veci (motorového vozidla), ale ide o nárok vyplývajúci zo zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa platného v čase uplatňovania reklamácií žalobcom (od 10.6.2013 do 31.1.2014) podľa § 18 ods. 6, ods. 7 tohto zákona. Žalobca je spotrebiteľom a žalovaný je predávajúcim uvedenej služby. Žalovaný vo faktúre č. R. XXXXXX popísal pracovné operácie a cenu 565,18 eura, ďalej náhradné diely v sume 325,90 eura, t.j. spolu 891,08 eura + 178,22 eur DPH (spolu 1.069,30 eur fakturovaná suma). Poisťovňa žalobcu z tejto sumy uhradila 258,35 eura a žalobca (ako spoluúčast) 165,97 eura. Zvyšok ostal sporný. Žalobca u žalovaného reklamoval nevykonané práce zo spornej faktúry (dňa 29.10.2013, na uvedenú reklamáciu bez ďalšieho odpovedal riaditeľ žalovaného s tým, že všetky fakturované práce boli vykonané v súlade s kalkuláciou opravy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 7.8.2013 a reklamáciu považoval za neopodstatnenú.

Zákon č. 250/2007 Z.z. v tom čase umožňoval žalobcovi, že ak si ako spotrebiteľ sám zaobstará odborný posudok na spornú otázku a preukáže tým zodpovednosť dodávateľa za nesprávne dodanú službu, môže si spotrebiteľ náklady za takto získané odborné stanovisko u dodávateľa uplatniť a zároveň môže reklamáciu uplatniť znova (§ 18 ods. 7 veta tretia a nasl.). Žalobca odborným vyjadrením znalca H.. Y. Y. preukázal, že oproti vyfakturovanej cene za vykonané služby bol pravý prah vozidla opravovaný, a nie menený a neboli vykonané všetky fakturované úkony. Za uvedené odborné stanovisko žalobca uhradil znalcovi dňa 18.11.2013 sumu 200,- eur. Dňa 22.11.2013 žalobca znova uplatnil u žalovaného reklamáciu na fakturovanú sumu, ktorú žiadal upraviť na sumu 424,32 eura a uplatnil si náklady za odborné stanovisko 200,- eur. Doposiaľ k vybaveniu reklamácie nedošlo.

Súd prvej inštancie posúdil ako nedôvodnú námietku žalovaného, že znalec v odbornom posudku neskúmal spôsob vykonania opravy do tej miery, že neskúmal existenciu zvaru na prahu motorového vozidla, čím dospel k záveru, že tento nebol menený. Prvostupňový súd skonštatoval, že cieľom zaobstarania odborného posudku žalobcom bolo preukázať, že fakturované práce a náhradné diely spolu neboli žalobcovi žalovaným dodané, že časť bola fakturovaná bez toho, aby ich žalovaný spotrebiteľovi dodal. Postup žalobcu smeroval proti odbornému stanovisku konateľa žalovaného, ktorý na prvú žalobcovu reklamáciu odpovedal jej odmietnutím.

Žalobca preukázal, že žalovaný jednoznačne zodpovedá za zle dodanú službu, je aj preto povinný zaplatiť žalobcovi všetky náklady na odborné posúdenie reklamovanej skutočnosti. Žalovaný nepreukázal, že nezodpovedá za náklady, ktoré vznikli žalobcovi pri zabezpečení znaleckého posudku. Žalovaný žalobcovi v písomnom vybavení prvej reklamácie ani len neuviedol, kde môže požiadať o vlastné odborné posúdenie reklamovanej vady. Pritom náklady účelne vynaložené na takúto posúdenie znáša žalovaný bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia.

Druhou reklamáciou sa žalovaný doposiaľ ani len nezaoberal, pričom priamo zo zákona mu plynie povinnosť uhradiť žalobcovi náklady vynaložené na odborné posúdenie, ktoré prvoinštančný súd posúdil ako účelné.

Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj uplatnený úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie, keď výzva na úhradu bola žalovanému doručená 22.11.2013 a lehota na plnenie

uplynula 6.12.2013, teda od 7.12.2013 sa žalovaný dostal do omeškania, to všetko s poukazom na ust. § 517 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR 87/95 Z.z.

Prvoinštančný súd ďalej uviedol, že žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu prináleží náhrada trov konania v plnej výške s poukazom na ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), e), f), h) CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku nevysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalovaného, pričom závery prvoinštančného súdu sú rozporné, keď v bode 29 odôvodnenia dospel k záveru, že zatiaľ zodpovednosť za vady žalovaného preukázaná nebola, avšak v bode 46 uzavrel, že žalovaný za zle dodanú službu jednoznačne zodpovedá. Zároveň je záver súdu v bode 44 nepreskúmateľný, pretože súd neuviedol, z akých dôvodov je námietka žalovaného voči odbornému posudku nedôvodná. V inom konaní vedenom na tamojšom súde pod sp.zn. 7C/15/2015 pritom súd dospel k záveru, že sporný diel, t.j. pravý predný prah vymenený bol, a že žaloba o zaplatenie rozdielu ceny opravy je dôvodná, a naopak, v tomto súdnom konaní súd dospel k opačnému záveru, že podľa odborného posudku znalca H.. Y. prah vymenený nebol, a preto je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náklady na odborné posúdenie reklamovanej skutočnosti. Napriek tomu, že uznesením zo dňa 19.11.2014 bolo predmetné konanie prerušené do právoplatného skončenia veci teraz vedenej pod sp.zn. 7C/15/2015, súd prvej inštancie pokračoval v konaní, hoci otázka, či došlo k výmene dielu - pravého prahu dverí, resp. došlo len k jeho oprave, nebola v konaní 7C/15/2015 právoplatne zodpovedaná. Súd prvej inštancie odignoroval výsledky dokazovania vo veci 7C/15/2015, z pripojeného spisu 7C/15/2015 oboznámil len výrok rozsudku a výpoveď svedka H.. Q. napriek návrhu žalovaného, aby bol oboznámený celý spis. Prvoinštančný súd teda rozhodol vo veci predčasne, lebo ak by vykonal navrhovaný dôkaz v celom rozsahu, resp. by vyčkal do právoplatného skončenia veci, tak by dospel k iným skutkovým zisteniam. Navrhol preto, aby odvolací súd postupom podľa § 384 CSP zopakoval dokazovanie a doplnil dokazovanie oboznámením všetkých listinných dôkazov a vyjadrení strán vo veci 7C/15/2015.

Za nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie žalovaný považoval tieto skutkové závery:

- a) „že žalobca preukázal, že pravý prah vozidla bol opravovaný, nie menený a neboli vykonané všetky fakturované úkony“, pretože iné závery vyplývajú z pripojeného spisu sp.zn. 7C/15/2015, a to protokolu o ohliadke motorového vozidla, dokladu o nákupe náhradného dielu, dvoch variant kalkulácie opravy, výsluchu svedka H.. Q., ako aj vyjadrenia zástupkyne žalobcu pred pojednávaním dňa 19.9.2018, v ktorom sa konštatuje, že bola odstránená povrchová vrstva laku a tmelu a bol zistený zvar o rozmere 12 x 76 cm; pričom tieto dôkazy vyvracajú závery odborného posúdenia znalcom H.. Y.,
- b) „že je nedôvodná námietka žalovaného, že znalec neskúmal existenciu zvaru a tým dospel k záveru, že tento nebol menený“, nakoľko tento záver je vyvrátený dôkazmi vyššie uvedenými, predovšetkým fyzickým odstránením laku v mieste opravy, keď bola zistená existencia zvaru,
- c) „že žalovaný v písomnom vybavení prvej reklamácie ani len neuviedol, kde môže požiadať o vlastné odborné posúdenie reklamovanej vady“, pretože žalobca reklamoval rozsah opravy dňa 29.10.2013 a potom dňa 22.11.2013, pričom z odpovede autorizovaného predajcu I. Q. D. na sťažnosť žalobcu zo dňa 9.10.2013 bolo preukázané, že najjednoduchšia kontrola by mohla byť v stredisku zisťovania originality, kde by mali detekovať prípadný zvar, avšak žalobca napriek tomuto návrhu nechal vyhotoviť posudok u znalca H.. Y., ktorý ale nezisťoval existenciu zvaru v mieste opravy,
- d) „že žalovaný sa doposiaľ druhou reklamáciou ani len nezaoberal“, pretože žalovaný na reklamáciu žalobcu zo dňa 22.11.2013 reagoval stanoviskom svojho právneho zástupcu zo dňa 5.12.2013 (č.l. 38 poznámka odvolacieho súdu),
- e) „že žalovaný zodpovedá za náklady žalobcu pri vybavovaní znaleckého posudku, ktoré sú účelné na uplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady žalovaného“, pretože náklady neboli vôbec účelné, lebo znalec neskúmal existenciu zvaru v mieste opravy, hoci importérom bol žalobca ešte pred vypracovaním posudku, aby bola detekovaná prítomnosť zvaru v stredisku originality. Ak by žalobca postupoval v súlade s týmto odporúčaním žalovaného, tak žiadne náklady na vyhotovenie odborného posudku by mu nevznikli, lebo odstránením laku v mieste opravy by zistil, že náhradný diel by menený bol a fakturácia ceny opravy je dôvodná.

V súvislosti s namietaným nesprávnym právnym posúdením žalovaný uviedol, že prvoinštančný súd nesprávne aplikoval ust. § 18 ods. 7 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z., nakoľko oprava vozidla bola vykonaná dňa 15.8.2013 a prvá reklamácia žalobcu bola zo dňa 29.10.2013 a opätovná reklamácia zo dňa 22.11.2013, teda to všetko v lehote do 12 mesiacov od opravy. Za tejto situácie mohol aplikovať len ust. § 18 ods. 6 citovaného zákona, ktoré ale neupravuje možnosť spotrebiteľa nechať si vadu odborne

posúdiť. Žalovaný mohol reklamáciu vybaviť podľa § 18 ods. 6 citovaného zákona len jej zamietnutím na základe odborného posúdenia. Žalovaný v priebehu konania opakovane zdôraznil, že vybavenie reklamácie jej zamietnutím s poukazom na skutočnosť, že všetky vyfakturované práce boli vykonané v súlade s kalkuláciou opravy, je potrebné súčasne považovať za odborné posúdenie osobou oprávnenou na vykonávanie záručných opráv podľa § 2 písm. n) zákona č. 250/2007 Z.z., pričom postavenie osoby oprávnenej výrobcom na vykonávanie záručných opráv podľa § 2 písm. n) citovaného zákona, žalovaný preukázal listinným dôkazom, a to štandardnou dohodou pre európskych autorizovaných predajcov spoločnosti I. uzavretou medzi žalovaným a spoločnosťou I. Central Europe Kft.

Aj za predpokladu, že by aplikácia § 18 ods. 7 citovaného zákona bola prípustná, tak nárok žalobcu na náhradu nákladov vynaložených na odborné posúdenie by mohol byť dôvodný len za predpokladu, že by žalobca odborným posúdením od znalca H.. Y. preukázal zodpovednosť predávajúceho za vadu. Táto skutočnosť však preukázaná nebola, lebo znalec nezisťoval existenciu zvaru, t.j. či náhradný diel vymenený bol alebo nebol. Fyzickým odstránením laku a tmelu v mieste opravy vo veci sp.zn. 7C/15/2015 sa ukázalo, že závery H.. Y., ktoré vyvodil len z merania hrúbky laku v mieste opravy, boli neobjektívne, preto žalobcoví nevznikol nárok na náhradu nákladov ani podľa § 18 ods. 7 zákona č. 250/2007. Ak súd prvej inštancie dospel k záveru, že zatiaľ zodpovednosť za vady žalovaného preukázaná nebola, pri tomto závere nemôže obstať napadnutý výrok rozsudku, ktorým bolo žalobe vyhovené.

Nakoľko predmetné konanie bolo uznesením súdu zo dňa 19.11.2014 prerušené do právoplatného skončenia veci vedenej teraz pod sp.zn. 7C/15/2015, pričom súd prvej inštancie napriek tomuto procesnému uzneseniu pokračoval v konaní, žalovaný má za to, že v tejto veci bolo predčasne rozhodnuté a navrhol, aby odvolací súd konanie prerušil podľa § 278 ods. 1 CSP a § 164 CSP do právoplatného skončenia konania vedeného na OS Poprad pod sp.zn. 7C/15/2015, alebo aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Zároveň žalovaný dodal, že toto odvolanie podáva aj z opatrnosti, lebo ak by s výrokom napadnutého rozsudku súhlasil, tak potom by nepriamo priznal, že sporný náhradný diel na opravu motorového vozidla žalobcu použitý nebol, čoho dôsledkom by mohla byť aj zmena dôkaznej situácie vo veci 7C/15/2015.

5. Žalobca sa k doručenému odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II.ÚS 78/05).

8. Podstata odvolacích argumentov žalovaného bol sústredená na tvrdenie o nesprávnom právnym posúdení, nesprávnom zistení skutkového stavu veci, nevykonaní navrhnutých dôkazov súdom prvej inštancie a porušením práva na spravodlivý proces.

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. Zákonným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia (podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP) je existencia vady konania, ktorá sa prejavila v takom nesprávnom procesnom postupe, ktorým súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Základný rámec práva na spravodlivé súdne konanie je obsiahnutý v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Jedným z čiastkových práv tvoriacich obsah práva na spravodlivý proces je okrem iného aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

11. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke, a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov, alebo vyjadrení strán nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

13. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena, ako aj nositeľa dôkazného bremena. Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov (uznesenie NS SR zo 14.9.2011 sp.zn. 3Cdo/204/2009).

14. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní je potrebné rozumieť výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúceho z § 132 OSP (§ 191 ods. 1 CSP), pretože súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov nevyplývajú ani inak v konaní nevyšli najavo, pretože súd opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli za konania najavo alebo preto, že v hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov konania alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, je logický rozpor alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ust. § 133 až 135 OSP (porov. rozsudok NS ČR vo veci 21Cdo/65/2000).

15. Odvolací súd vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov (§ 132 OSP, resp. teraz § 191 ods. 1 CSP) poukazuje na to, že hodnotenie dôkazov môže robiť len súd, ktorý ich vykonal. Základom hodnotiaceho postupu sudcu je okrem ľudských a odborných skúseností by mali byť pravidlá logického myslenia, ktoré tradičná logika formuluje do základných logických zásad. Ide o zásadu totožnosti, ktorá vyžaduje aby v určitej úvahe sa zachovával rovnaký význam použitých výrazov, zásadu vylúčeného sporu, ktorá vyžaduje, že v tom istom čase a za tých istých podmienok nemôže zároveň platiť nijaké tvrdenie a jeho protiklad, zásadu vylúčenia tretieho, podľa ktorej z dvoch protikladných tvrdení musí byť jedno pravdivé a zásadu dostatočného dôvodu ktorá vyžaduje, aby každé pravdivé tvrdenie bolo dostatočne odôvodnené (porov. rozsudok NS SR vo veci sp.zn. 6MCdo/1/2010).

16. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. V danom prípade je potrebné prisvedčiť súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci ide nárok vyplývajúci zo zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

18. Podľa § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z.z. platného v čase od 10.6.2013 do 31.1.2014, teda v čase uplatňovania reklamácií žalobcom, ak spotrebiteľ reklamáciu výrobku uplatnil počas prvých 12 mesiacov od kúpy, môže predávajúci vybaviť reklamáciu zamietnutím len na základe odborného posúdenia; bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia nemožno od spotrebiteľa vyžadovať úhradu nákladov na odborné posúdenie ani iné náklady súvisiace s odborným posúdením.

19. Podľa § 18 ods. 7 uvádzaného zákona, ak spotrebiteľ reklamáciu výrobku uplatnil po 12 mesiacoch od kúpy a predávajúci ju zamietol, osoba, ktorá reklamáciu vybavila, je povinná v doklade o vybavení reklamácie uviesť, komu môže spotrebiteľ zaslať výrobok na odborné posúdenie. Ak je výrobok zaslaný na odborné posúdenie určenej osobe, náklady odborného posúdenia, ako aj všetky ostatné s tým súvisiace účelne vynaložené náklady znáša predávajúci bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia. Ak spotrebiteľ odborným posúdením preukáže zodpovednosť predávajúceho za vadu, môže reklamáciu uplatniť znova; počas vykonávania odborného posúdenia záručná doba neplynie. Predávajúci je povinný spotrebiteľovi uhradiť do 14 dní odo dňa znova uplatnenia reklamácie všetky náklady vynaložené na odborné posúdenie, ako aj všetky s tým súvisiace účelne vynaložené náklady. Znova uplatnenú reklamáciu nemožno zamietnuť.

20. Zákonná úprava v § 18 ods. 6, 7 zákona č. 250/2007 Z.z. rieši reklamácie súkromnoprávnou cestou, a to paralelne popri Občianskom zákonníku.

21. Podľa § 509 ods. 2 Občianskeho zákonníka, oprávnený má právo na primerané finančné zadostučinenie, ak svoje práva, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva zo zodpovednosti za vady, úspešne uplatní na súde.

22. Právne postavenie spotrebiteľa pri reklamacii zákon č. 250/2007 Z.z. rozdelil podľa toho, či reklamáciu spotrebiteľ uplatnil počas prvých 12 mesiacov od kúpy, alebo či reklamáciu uplatnil po 12 mesiacoch od kúpy. V prípade reklamácie v období prvých 12 mesiacov od kúpy má predávajúci obmedzenú možnosť reklamáciu zamietnuť (môže reklamáciu zamietnuť len na základe odborného posúdenia), ale toto rozhodnutie je konečné - neexistuje proti nemu opravný prostriedok. Záchranu spotrebiteľovi ponúka Občiansky zákonník.

23. V prípade uplatnenia reklamácie po 12 mesiacoch od kúpy zákon neobmedzuje predávajúceho v zamietnutí reklamácie, ale ustanovil možnosť znovuuplatnenia reklamácie. To môže spotrebiteľ neuspokojený rozhodnutím predávajúceho o zamietnutí reklamácie vyvolať s pomocou odborného posúdenia výrobku alebo služby.

24. Zákon nespojil odborné posúdenie s uplatnením zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 93/2006 Z. z., ale vytvoril vlastnú kategóriu odborného posúdenia. Podľa § 2 písm. n) odborným posúdením je písomné vyjadrenie znalca alebo stanovisko vydané autorizovanou, notifikovanou alebo akreditovanou osobou, alebo stanovisko osoby oprávnenej výrobcom na vykonávanie záručných opráv (ďalej len „určená osoba“).

25. Aj keď v rozhodnom čase (v období od 10.6.2013 do 31.1.2014) zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nestanovoval presné kritériá v súvislosti s odborným posúdením, neznamená to, aby bol žalobca ako spotrebiteľ vylúčený zo súdnej ochrany a nemohol sa domáhať proti dodávateľovi na súde ochrany svojho práva. Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie výslovne vyžaduje ex offo ochranu spotrebiteľa.

26. Podľa čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, „politiky Únie zabezpečia vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa.“ Súd je povinný prihliadať na ochranu spotrebiteľa, teda na ochranu slabšej strany.

27. Žalobca si objednal u žalovaného dňa 5.8.2013 zákazku - opravu po nehode XXXXXXXXXX a žalovaný za opravu motorového vozidla faktúrou č. R. XXXXXX zo dňa 15.8.2013 vyúčtoval pracovné operácie, ako aj náhradné diely spolu vo výške 891,08 eur + DPH 178,22 eur, spolu 1.069,30 eur.

Žalobca reklamoval opravu svojho motorového vozidla u žalovaného v súvislosti s nevykonanými prácami a žiadal úpravu faktúry o neprevedené práce. Žalovaný uvedenú reklamáciu považoval za neopodstatnenú.

28. Je pravdou, že zákon č. 250/2007 Z.z. v danom čase nevyžadoval predložiť žalovanému samostatný dokument ako odborné posúdenie v súvislosti s jeho formou, pričom žalovaný sa bráni tým, že odborné posúdenie bolo priamo obsiahnuté v jeho vyjadrení v súvislosti s vybavením reklamácie žalobcu. Dôležitá je však skutočnosť vyplývajúca tak zo znenia ods. 6, ako aj ods. 7 § 18 zákona č. 250/2007 Z.z. platného v danom čase, že od spotrebiteľa nemožno vyžadovať úhradu nákladov na odborné posúdenie, ani iné náklady súvisiace s odborným posúdením, a to bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia (§ 18 ods. 6). Z ods. 7 vyplýva, že náklady v súvislosti s odborným posúdením, ako aj všetky ostatné s tým súvisiace účelne vynaložené náklady znáša predávajúci, resp. pri znovauplatnení reklamácie je predávajúci povinný spotrebiteľovi uhradiť všetky náklady na toto odborné posúdenie a s tým súvisiace účelne vynaložené náklady.

29. Z odborného vyjadrenia znalca H.. Y. Y. vyplýva, že žalovaný účtoval a fakturoval aj práce, ktoré vykonané neboli. Nakoľko v predmetnom konaní si žalobca uplatňuje náhradu sumy 200,- eur, ktorú uhradil dňa 18.11.2003 znalcovi za podané odborné stanovisko, pričom ide o náklady v súvislosti s uplatňovaním reklamácie opravy a od žalovaného ako spotrebiteľa nemožno vyžadovať úhradu nákladov na odborné posúdenie, dokonca bez ohľadu na výsledok tohto odborného posúdenia, obstoí záver súdu prvej inštancie, že žalovaný zodpovedá za náklady žalobcu pri vybavovaní odborného vyjadrenia a keďže žalovaný ich žalobcovi doposiaľ napriek výzve neuhradil, bolo dôvodné žalobe vyhovieť.

30. Nebolo potrebné ani dopĺňať dokazovanie odvolacím súdom tak, ako požadoval žalovaný v odvolaní, oboznámením spisu tamojšieho súdu sp.zn. 7C/15/2015, nakoľko § 18 ods. 6 a 7 zákona č. 250/2007 Z.z. je potrebné vykladať extenzívne, a to v prospech žalobcu ako spotrebiteľa a preferovať jeho ochranu. Podstatným je to, že v zmysle § 18 ods. 6 nemožno od spotrebiteľa požadovať úhradu nákladov za odborné vyjadrenie, a to bez ohľadu na výsledok. Rovnako nebolo dôvodné ani v zmysle návrhu žalovaného prerušiť konanie do právoplatného skončenia veci vedenej na tamojšom súde pod sp.zn. 7C/15/2015, pretože výsledky dokazovania v predmetnej veci sú dostatočné pre vyslovenie záveru o dôvodnosti predmetnej žaloby.

31. Z obsahu spisu, ako aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie dospel k správneému záveru o dôvodnosti predmetnej žaloby a svoje rozhodnutie aj správne právne odôvodnil. Nakoľko napadnuté rozhodnutie zároveň spĺňa aj všetky náležitosti písomného vyhotovenia rozsudku uvedené v § 220 CSP, odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny vo výroku I., ako aj v súvisiacom správnom výroku o trovách konania potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP s osvojením si dôvodov napadnutého rozhodnutia.

32. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému, pričom o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).